

ΣΥΜΜΕΙΚΤΑ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΣΤΕΡΓΕΛΛΗΣ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΔΥΣΣΕΑ ΙΑΛΕΜΟ

Στή μελέτη μας που δημοσιεύθηκε στον πρώτο τόμο του περιοδικού του Κέντρου¹ συμπεριλάβαμε και βιογραφικό περίγραμμα για τον Όδυσσεα Ίάλεμο (σσ. 109-111), που το 1880 στην Κωνσταντινούπολη συγκρούστηκε με το Πατριαρχείο στην προσπάθειά του να διασφαλίσει υπέρ του Έλληνικού Φιλολογικού Συλλόγου, του οποίου πρόσφατα είχε διατελέσει πρόεδρος, το δικαίωμα άσκησης του εκπαιδευτικού έργου στον αλύτρωτο Έλληνισμό. Ο Ίάλεμος ξαναεπισκέφθηκε την Κωνσταντινούπολη, τουλάχιστον το 1882, όπως γνωρίζουμε από την εφημερίδα *Νεολόγος*. Ο παλαίμαχος δημοσιογράφος της Μυτιλήνης κ. Όμηρος Κοντούλης, στον οποίο καταστήσαμε γνωστή τη μελέτη, είχε πριν από χρόνια παρουσιάσει στην εφημερίδα της Μυτιλήνης *Αιολικά Νέα*² το ίδιο πρόσωπο, μετά δε τη δημοσίευση της μελέτης μας παρουσίασε το αποτέλεσμα έρευνών του για τον Ίάλεμο³, από τις οποίες, παρά τις ποικίλες αδυναμίες των δημοσιευμάτων στις οποίες γίνονται γνωστά τα αποτελέσματα, μπορούν να άντληθούν συμπληρωματικές πληροφορίες σε συνδυασμό με όσα αυτοβιογραφικά στοιχεία παρέχει ο ίδιος ο Ίάλεμος σε δημοσιεύματά του, που έχει χρησιμοποιήσει ο κ. Κοντούλης. Αυτά είναι:

1) “Αναμνήσεις”, *Ποικίλη Στοά, Έθνικόν Ημερολόγιον*, τ. Ε’ (1885), Άθήνα 1884, σσ. 330-339.

2) “Ο ‘Κρόμβελ’ του Βίκτωρος Ουγκώ και ή το 1858 είκοσιπενταετηρίς του Όθωνος”, *Ετήσιον Ημερολόγιον του Έτους 1887* (Κ. Σκόκου), Άθήνα 1886, σσ. 112-125.

1. “Από την ιστορία των φιλεκπαιδευτικών σωματείων της Κωνσταντινούπολης. Πατριαρχείο και Έλληνικός Φιλολογικός Σύλλογος”, *Δελτίο του Κέντρου Έρευνας της Ιστορίας του Νεωτέρου Έλληνισμού*, τ. Α’ (1998), σ. 101 κ. έ.

2. “Ένας γίγαντας”, *Αιολικά Νέα*, 27-11-1994.

3. “Γενεαλογικά”, φ. της ίδιας εφημερίδας 7-1-1999. “Ιστορικά ξεστρατίσματα”, 14-1-1999. “Όδυσσεάς Ίάλεμος”, 18-3-1999.

Και στα δύο αυτά δημοσιεύματα (σσ. 331 και 123 αντίστοιχα) ο Ίάλεμος δίνει έμμεσα την πληροφορία ότι γεννήθηκε το 1835, έτος διαφορετικό από αυτό που αναφέρομε ότι συνάγεται από τη δήλωσή του για την έγγραφη του στο Πανεπιστήμιο, δηλ. 1832 περίπου (σ. 109, ύποσ. 25 τής μελέτης μας). Η έκδοχή υπέρ τής δεύτερης χρονολογίας ενισχύεται και από αρχειακά εύρηματα του κ. Κοντούλη.

Στο πρώτο από τα δημοσιεύματα δίνει επίσης πληροφορίες για τις έφημερίδες με τις όποιες συνεργαζόταν (*Πρωινός Κήρυξ*, *Έθνική*, *Μέλλον τής Ανατολής*) και για κάποιες σημαντικές σχέσεις του (Περ. *Άργυρόπουλος*, *Έπ. Δεληγιώργης*).

Στο δεύτερο δημοσίευμα αναφέρεται, μαζί με άλλα, και στην ένασχόλησή του με την ευρωπαϊκή λογοτεχνία (κυρίως γαλλική) και στην έμπνευσή του από την Έλληνική και Γαλλική Έπανάσταση, δηλώνοντας τις πνευματικές ρίζες τής αγωνιστικότητάς του και βασικά στοιχεία τής προσωπικότητάς του. Έτσι εξηγείται και ο θαυμασμός του για τον συναγωνιστή του στην έξωση του Όθωνα Μακρυγιάννη, του οποίου εκφώνησε τον επικήδειο (1864).

Η τελευταία σημαντική αυτοβιογραφική πληροφορία από το δημοσίευμά του αυτό είναι ότι μόλις δεκατεσσάρων χρόνων, μαθητής του Γυμνασίου, εγκατέλειψε την ιδιαίτερη πατρίδα του και ήλθε στο Ναύπλιο, αφήνοντας έτσι την πολιτική συνείδησή του να διαμορφωθεί μέσα στους προβληματισμούς του ήπειρωτικού έλληνισμού.